

TIL FÖROYA VELJARAFJÖLD

»Har, ið vit ikki eru sjálvir, eru vit ikki meira enn hálvir!«

Góðu veljarar!

»Har, ið vit ikki eru sjálvir, eru vit ikki meiri enn hálvir!«

Hetta er ein royndir lutur ikki bara hjá føroyingum, men hjá øllum.

Javnaðarflokkurin hevur tað skrásett bæði í lóg síni og í stevnuvá, at flokkurin eigur at royna at vera umboðaður allastaðni, ið hann hevur rett at lata seg umboða.

Lívið er jú samansett av lutum, vokstrum og samanrennandi kreftum, og tað er eyðsæð og givið av størsta og livstreystandi týðningi, at hesir ymisku faktorarnir verða skilabest

samskipaðir fyrri at fáa hitt ríkasta og lukkuligasta úrsliti av lívinum.

Ja, tað kann beinavegin vera hættisligt ikki sjálvir at vera uppií hesi samskipan.

FÓLKATINGIÐ VIÐGER LÍVSTÝÐNINGARMÍKIL MÁL HJÁ OKKUM

Fort vvir á ta politisku ella stjórnlágu síðuna av tí margháttaða lívi, verður hesi livsins órongiligi sannleiki at stiga fram við fullum áhuga hjá føroysku veljarafjöldini nú ið val skal fara fram til fólkatingið, hagar ið føroyingar hava rett at velja tveir av 180 fólkatingsmonnum.

Ein munandi partur av okkara áhugamállum sum sosialumál, skúlumál, rættarmál, uttanríkismál og fleiri verða viðgjørð og endiliga avgjört í fólkatinginum.

Hvør einasti føroyingur, sum vil vera ærligur, mátti tí duga at sæð, at tað er av størstu týðningi, at vit fáa dugligastu umboð vald niður á danating.

VIT SKULU VERA ALLASTAÐNI VIÐ!

Javnaðarflokkurin ásannar sannleikan av hesum, men so ófatiligt tað ljóðar, so sigur ein partur av føroysku veljarunum seg at vera av teirri áskoðan, at vit føroyingar hava einki at gera á danatingi.

Vit skilja ikki hesa støðu. Og vit skilja heldur ikki støðu teirra sum fólkaflokksins og framburðsflokksins, at vit kunna lata okkum velja niður á danating, men tað er bara fyrri at mótmæla føroysku fólkatingssessunum og krevja teir av tiknar.

EIGA VIT AT VERA VIÐ TIL FÓLKATINGSINS NEVNDARVIÐGERÐ?

Viðgerð av føroysku málunum í danskari fólkatingsnevnd hava vit einki við at gera, siga teir.

Hugsandi veljarar!

Kann tað vera rætt, at føroysku umboðsmenninir hava einki við at gera at vera uppií fólkatingsins nevndarviðgerð av okkara áhugamállum.

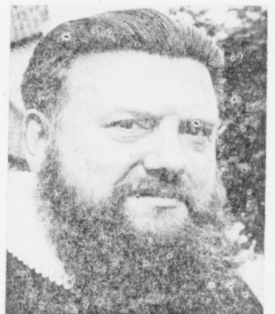
Eg hugsi, at hvør einasti føroyskur veljari, sum vil hugsa (Framhald á 2. síðu)

Petur Mohr Dám

Martin Joensen

Jóhan Nielsen

Jákup Frederik Øregaard

SOSIALURIN VALBLAÐ

UTGEVARI: FÖROYA JAVNAÐARFLOKKUR — JAN. 1968

TVÍSKINNINGURIN

Tað er so ringt hjá tvískinningi, um hann bæði vil vera einskinnadur fyrri at sýna sín speikna kropp og tvískinnadur, tí hann kann ikki tola kuldán.

Ein tilíkur tvískinningur í po fitikki er lögtingsmaðurin fyrrv. lögmaður fólkaflokksmaðurin Hákon Djurhuus.

Vit, sum kenna hann, minnst hann berklæddan sum hin rama loysingar- og kvettingarmannin.

Burtur frá Danmark!

Vit kvetta!

Tað vóru loysiorðini, ávarp hansara til veljarar sínar!

Tað var tá — undir krignum.

Og legði hann aftrat:

Skulu vit vera saman við nøkrum, so skal tað ikki vera við litla landinum Danmark, men heldur við Stóra Bretlandi.

Uppá spurningin ella tilsvárið.

Altso tjóðskaparlaga avtoftast og figgarliga smokka burtur sum Hetland og Oyrykoyggjar-nar?

Hvat segði hann tá?

Hvat hevði hann at svara?

Hann lat gleðina í »gullach-hetzuni« geva svarið til hvønn einstakan.

Tað var Hákon Skinnfrælsi ella Skinnfríði!

Loysingarmaðurin í ávarpi - men, men... við tjóðskapar- og búskaparlagnuni hjá hetlend-ingum og oyrykoyggjum í hjart-anum.

— — —
So er tað Hákon Tvískinnit. Tað er Hákon í dag.

Hin áður av honum og hansara monnum bannaði fólkatings sessur, sum rættir sjálvstýris-menn einki vildu hava við at gera, jú, hann er góð borg nú at søkja.

Og hann trínur fram í verjibjálva sínum, hvørs bringusproti er loysnarorðið, hann og hansara menn fylgdu tey fyra árin, hann sat sum lögmaður og øll tey átta árin, teir ótu av hondum sambandsmanna:

»Veljarar, veri visir í tí, at undir minari leiðslu og forseti skal ikki undir naglin verða

framt av yvirtøku og meiri sjálvstýri.

Ikki undir naglin!

Sjá, hann hevur høvur og ristir faksið fríða!

Og hann leggur við:

Betri sambandsmann enn meg, finna tit ikki sambands-menn — allir sambandsmenn skiltu hann so, um hann ikki segði tað í reinum orðum í friggjaralótum sínum til teirra. Men teir hava ein — ella reinskinnaðar sambandsvalevni og ræðast tvískinning.

Har batar so einki hjá tvískinninginum.

Og tað verður sagt okkum, at ein hópur av fólkaflokks-veljarunum svølga heldur ikki tvískinningin.

Og tjóðveldismenninir bren-du seg tey 4 árin!

Hvat so?

Styðjið framhaldinum av útbygg-ing samfelagsins á samvinnu-grundarlagi. Stuðlið framhaldi-num av tí politikki, sum hevur til endamáls at tryggja arbeiði til allar hendur

VELJIÐ JAVNAÐARFLOKKIN!